

Česká
obec
sokolská

IV.

NÁRODNÍ
PŘEHLÍDKA
SOKOLSKÝCH
OCHOTNICKÝCH
DIVADEL

2005

1. – 3. DUBNA
BOSKOVICE

22. – 24. DUBNA
LÁZNĚ
TOUŠEŇ

POŘADATELÉ DĚKUJÍ ZA PODPORU
MINISTERSTVU KULTURY ČESKÉ REPUBLIKY

**IV.
NÁRODNÍ PŘEHLÍDKA
SOKOLSKÝCH
OCHOTNICKÝCH
DIVADEL
2005**

BOSKOVICE

1. – 3. dubna

LÁZNĚ TOUŠEŇ

22. – 24. dubna

Úvodní přání

Letošní přehlídky sokolských divadelních souborů – moravská v Boskovicích a česká v Lázních Toušeni – jsou přehlídkami sletovými. Nejlépe hodnocené soubory získají právo vystoupit v Praze v prvních dnech července příštího roku v rámci XIV. všesokolského sletu.

Poprvé byla sletová divadelní soutěž uspořádána při IX. sletu v roce 1932 zaměřeném na oslavy stého výročí narození Dr. Miroslava Tyrše. Vítězem se tehdy stal soubor SOKOLA Blansko s Kvapilovou hrou *Princezna Pampeliška*, hodnocenou 49 body z 98 možných. Druhý byl soubor SOKOLA Klobouky v Čechách s Čapkovým *Loupežníkem*.

Přípravě divadelní soutěže na následující slavný X. slet byla věnována velická pozornost. Téměř každá župa uspořádala divadelní školu. Výsledkem byl jak veliký počet zúčastněných souborů v tříkolové soutěži, tak zlepšená úroveň představení. Nejlépe (53 body z 55 možných) byl hodnocen soubor SOKOLA Dejvice I s hrou J. A. Šamana *Neviditelný most*. Druhý byl soubor SOKOLA Petržalka s hrou Jar. Břízi *Posledné stretnutie*.

Učíňme všechno pro důstojnou reprezentaci sokolského divadla i při XIV. všesokolském sletu!

Ing. Jiří Sobota, vzdělavatel ČOS

**IV.
NÁRODNÍ PŘEHLÍDKA
SOKOLSKÝCH
OCHOTNICKÝCH DIVADEL
2005
BOSKOVICE – LÁZNĚ TOUŠEŇ**

Divadelní soubory Tělocvičných jednot SOKOL
Boskovice, Bozkov v Podkrkonoší, Hošťálková, Chlumec
nad Cidlinou, Kunvald, Kyjovice ve Slezsku, Lány, Lázně
Toušeň, Litovel, Nový Knín, Podivín, Pyšely, Staré Město
u Uherského Hradiště, Štěpánov u Olomouce

Pořadatelé

Česká obec sokolská

Kulturní komise vzdělavatelského sboru České obce sokolské

Tělocvičná jednota SOKOL Boskovice

Město Boskovice

Tělocvičná jednota SOKOL Lázně Toušeň

Obec Lázně Toušeň

Odborný dozor

NIPOS – ARTAMA

Finanční podpora

Ministerstvo kultury České republiky

Organizátoři

IV. Národní přehlídka sokolských ochotnických divadel 2005

Čestné předsednictvo přehlídky

Ing. Jiří Sobota, *vzdělavatel České obce sokolské*

Jana Rychtová, *náměstkyně vzdělavatele*

a předsedkyně kulturní komise ČOS

Doc. PhDr. Květoslava Volková, CSc., *jednatelka*

vzdělavatelského sboru České obce sokolské

Genpor. v. v., Ing. Tomáš Sedláček, *čestný předseda České*

obce legionářské, čestný starosta T. J. SOKOL Lázně

Toušeň

Organizační výbor

RNDr. Jan Králík, CSc., *hlavní organizátor přehlídky*

Ing. Karel Malach, *pověřený organizátor přehlídky*

Alena Štefanová, *tajemnice kulturní komise*

vzdělavatelského sboru České obce sokolské

Lektorský sbor

Lubomír Šterc, *dramaturg, předseda lektorského sboru*

PhDr. Ludmila Kopáčová, *divadelní teoretička*

Mgr. Lenka Lázňovská, *vedoucí útvaru ARTAMA*

Jana Rychtová, *náměstkyně vzdělavatele*

a předsedkyně kulturní komise ČOS

Karel Semerád, *režisér, zástupce NIPOS ARTAMA*

Doc. PhDr. Květoslava Volková, CSc., *jednatelka*

vzdělavatelského sboru České obce sokolské

Záštitu přijali

Ing. František Severa, *starosta Boskovic*

Ludmila Svobodová, *starostka Lázní Toušeně*

Program přehlídky

V sokolovně v Boskovicích

v pátek 1. dubna 2005

19.30 **Boskovice** / *Slavík k večeři*

v sobotu 2. dubna 2005

10.00 **Hošťálková** / *Jak se zbavit Sněhurky*

14.00 **Štěpánov u Olomouce** / *Dívčí válka*

17.00 **Litovel** / *Rychlé šípy*

20.00 **Kyjovice ve Slezsku** / *Past na myši*

v neděli 3. dubna 2005

14.00 **Podivín** / *Pamfilo a spol.*

16.00 **Staré Město u Uherského Hradiště**
/ *Katerinka – Kača*

V sokolovně v Lázních Toušeni

v pátek 22. dubna 2005

19.00 **Chlumeck nad Cidlinou**
/ *Dalskabáty, hříšná ves*

v sobotu 23. dubna 2005

10.00 **Pyšely** / *Malované na skle*

14.00 **Bozkov** / *V tom našem kostelíčku*

17.00 **Lázně Toušeň** / *Svatební noc – Etudy*

20.00 **Lány** / *Babinec – Entrtajneři*

v neděli 24. dubna 2005

10.00 **Nový Knín** / *Jedenácté přikázání*

14.30 **Kunvald**
/ *Zlý duch Lumpacivagabundus*

Sokolské divadlo žije

Lubomír Šterc

předseda lektorského sboru IV. Národní přehlídky sokolských divadel

Jdou sokolské šiky, jdou...

Ale nemám dnes na mysli tisíce nadšených cvičenců a cvičitelů, kteří denně naplňují tělocvičny a cvičiště, ale všechny obětavé amatérské umělce – divadelníky, muzikanty, tanečníky, pěvce, loutkoherce i výtvarníky – kteří v duchu více než stoletých tradic nesou dál prapor sokolské kultury. Je až s podivem, že v dnešní době stále větší konkurence medií i růstu profesionálních divadelních scén žije i nadále, a to velmi výrazně, amatérské divadlo. Před časem sice prožilo určitou krizi, ale v posledních letech lze opět mluvit o jeho rozmachu. Pro všechny členy SOKOLA a příznivce naší tělocvičné jednoty může být radostným zjištěním, že amatérské divadlo prožívá novou tvůrčí vlnu i v souborech sokolských. Nový význam tak dostává opět známý Tyršův požadavek jednoty sil tělesných i duševních, který zakladatel SOKOLA, sám profesor estetiky, důsledně naplňoval.

Nebylo jistě snadné obnovovat a ožивovat po letech všemožných zákazů a omezení práci sokolských souborů, ať už šlo o divadelníky či loutkoherce, pěvecké i taneční soubory. A přece máme dnes už desítky kolektivů ve všech jmenovaných oblastech a za výsledky jejich práce se můžeme směle postavit. Sokolské soubory mají v posledních letech možnost vystupovat téměř každoročně na různých přehlídkách, a pokud to ekonomická situace dovolí, bude Česká obec sokolská v tomto počínání určitě pokračovat.

Na přehlídkách sokolských divadelních souborů nejde o žádné žebříčky ani ceny – snad jen letos bude lektorský sbor rozvažovat účast nejzajímavějších představení na kulturních akcích v rámci Vsesokolského sletu 2006. Jinak jsou naše přehlídky především možností ukázat se mimo vlastní scénu v neutrálním prostředí, před vnímavým obecnstvem, před kolegy z jiných souborů a samozřejmě i před členy lektorského sboru, s nimiž lze po představení diskutovat. Je třeba uvítat, že na sokolských přehlídkách dochází k potřebné konfrontaci práce jednotlivých souborů, k navazování nových

kontaktů i možné spolupráce. Cenná jsou i různá neoficiální setkání členů souborů spojená často s improvizovanou zábavou.

Je pochopitelné, že úroveň sokolských souborů je různá. Projevuje se to například už ve výběru hry, který někdy sám o sobě může méně zkušenému souboru zkomplikovat celou práci. Máme soubory teď už tradiční i začínající. Máme soubory ve velkých městech i na docela malých vesničkách. Ne všude mají stejné podmínky a možnosti, stejně schopné režiséry i počet herců. Bude proto snahou kulturní komise České obce sokolské mimo jiné pomáhat souborům nejen besedou o představení a radami při přehlídkách, ale také různými semináři a školeními. Mimochodem se s touto formou začalo už loni na podzim a další semináře se plánují i na letošní rok.

Věnovat se amatérskému divadlu je v každém případě krásné, ale i odpovědné poslání. Má v zásadě dva velké významy: důležité je neustálé vlastní vzdělávání, píle a kázeň a maximální smysl pro společné dílo; ten druhý význam se týká sféry kulturně-společenské. Je to vliv na diváka, podíl na jeho výchově i zábavě a na kulturní úrovni celé obce. Na divadle je samozřejmě hlavní osobou herec, ten nosí, jak se říká, nejvíce svou kůži na trh, ten má největší odpovědnost. Ale važme si stejnou mírou i těch, kteří se starají o propagaci, kteří prodávají lístky; mám na mysli i technické pracovníky: zvukaře, osvětlovače, kulisáky, švadleny a další. Divadelní představení je veliké kolektivní dílo a platí v něm naplno ono mušketýrské „Jeden za všechny, všichni za jednoho.“

Letošní divadelní přehlídky proběhnou z důvodů časových i komunikačních na dvou místech. V Čechách už po několikáté v Lázních Toušeni, kde se organizátoři vždy plně osvědčí, na Moravě pak poprvé v Boskovících, které se jistě o svou část přehlídky postarají k všeobecné spokojenosti. Obě části sokolské divadelní přehlídky 2005 probíhají v měsíci dubnu, který bývá vždy už výrazným nástupem jara. Ať tedy čerstvý a vlahý jarní vítr zavane i do další práce našich obětavých divadelníků a ať květy jejich práce přinášejí do srdcí všech diváků radost a pohodu!

Kubín Štěr

V pátek 1. dubna 2005 v 19.30 v sokolovně v Boskovicích (1)
Divadlo NABOSO
při Tělocvičné jednotě SOKOL **Boskovice**

Josef Topol

Slavík k večeři

Hra ve snu

Otec.	.	.	.	.	.	Martin Kolář
Matka	.	.	.	.	.	Jaroslava Šimáková
Dcera	.	.	.	.	.	Lída Odehnalová
Syn	.	.	.	.	.	Jan Bařinka
Slavík	.	.	.	.	.	Tomáš Soldán
Režie	.	.	.	.	.	Tomáš Trumpeš

Slavík k večeři (1967)

- s podtitulem *Hra ve snu* je po *Kočce na kolejích* (1965) další Topolovou hrou s tematikou lásky a smrti. Tentokrát je motiv zpracován do pro autora ne zcela tradiční polohy absurdního dramatu s lehce hororovým námětem. Název hry je třeba brát doslova, přičemž Slavík je jméno jedné z postav, totiž jméno hosta, který přichází do poněkud podivné rodiny, aniž by však tušil pravý účel své návštěvy.

Významová stránka *Slavíka k večeři* je velmi složitá a obtížně uchopitelná, přesto se však jedná o strhující drama, na čemž má bezesporu podíl také nesmírně bohatý a nápaditý básnický jazyk, jímž je celá hra napsaná.

Ing. Karel Malach

Historie divadla v Boskovicích

- sahá hluboko až k roku 1633, kdy první divadelní představení pořádali jezuité, pochopitelně s biblickými náměty. V půli devatenáctého století začal k divadlu směřovat *Čtenářsko-zpěvácký spolek slovanský*, založený v roce 1853. Po několika letech, s novým názvem *Velen*, se podařila první divadelní premiéra: *Berounské koláče*. Roku 1871 se už hrálo deset her, mezi nimi Tyl, Stroupežnický, Šamberk i Molière. Hrávalo se U Františků na jevišti zbudovaném na soudcích piva, později v Panském domě a v zahradním sále Melicharova hostince. V další generaci převzali divadelní otěže herectví studenti a další spolky. Po první světové válce hrál pilně divadelní odbor Jednoty čs. Orla, ale jen do doby, kdy se z vhodného sálu stalo kino. Divadlo pomáhalo posilovat i za okupace. Ihned po osvobození v roce 1945 byla činnost obnovena Městským ochotnickým divadlem a postupně i dalšími divadelními nadšenci v nejrůznějších podobách. Úspěchy dosáhly vrcholu uspořádáním *Festivalu ochotnických souborů* v roce 1960.

jkv

Divadlo NABOSO

- vzniklo v roce 2002 při Tělocvičné jednotě Sokol Boskovice. Navázalo tak na bohatou tradici ochotnického divadla v Boskovicích, která sahá až do roku 1863, kdy vznikl Čtenářský spolek Velen. Po vzniku SOKOLA v roce 1892 inscenovali sokolští ochotníci několik premiér do roka. Nyní se na divadle podílejí především mladí lidé, většinou studenti Gymnázia. Prvním představením byla *Žebrácká opera* Václava Havla. V roce 2004 byla premiéra hry *Vražda se zárukou*, na motivy románu Jana Zábrany a Josefa Škvoreckého, kterou zdramatizoval Tomáš Trumpeš. Největšího úspěchu soubor dosáhl se scénickou realizací recitačního pásma na texty českých básníků 20. století *Noci a Tmy*. S tímto představením se soubor zúčastnil celostátního kola Wolkerova Prostějova.

Ing. Karel Malach

V sobotu 2. dubna 2005 v 10.00 v sokolovně v Boskovicích (2)
HOŠŤÁLKOVJAN, dětské amatérské divadlo
Tělocvičné jednoty SOKOL **Hošťálková**

Dana Jančálková a kolektiv

Jak se zbavit Sněhurky

Pohádka, jak ji jistě neznáte

Vypravěč . . .	Radka Navrátilová, Veronika Žabčíková
Trpaslíci . . .	Petr Krejča, Jan Machala, Daniela Jančálková, Ludmila Šabršulová, Lucie Sypátková, Denisa Žabčíková, Gabriela Daňová
Sněhurka . . .	Marika Jančálková
Král . . .	Daniel Čablík
Královna . . .	Michaela Jančálková
Pfujbaba . . .	Leona Vítková
Drak . . .	Daniel Čablík
Princové . . .	Tomáš Zajíček, Daniel Čablík

—

Dramaturg . . .	Marie Pončíková, Jarmila Chupíková
Kulisy . . .	Mgr. Darina Machálková
Kostýmy . . .	Eva Sypátková
Výprava . . .	Vojtěch Chupík, Ludmila Randýsková
Hudba . . .	Michaela Jančálková
Zvuk . . .	Pavel Kovář
Režie . . .	Dana Jančálková, Mgr. Darina Machálková

Nejstarší zmínky

o divadle v Hošťálkově sahají téměř o celé století zpět k roku 1907, kdy zde pod ochrannou přilbou Spolku dobrovolných hasičů soupeřily o přízeň diváků hry *Vybraný ženich* a *Hubička na schodech*. Ihned po první světové válce v roce 1919 bylo založeno místní Sdružení ochotníků a v letech 1921 až 1938 hrál Dramatický odbor T. J. SOKOL. K divadelní činnosti se přidala v roce 1924 také škola. Jen krátce, v letech 1929 až 1931, hrálo Místní sdružení republikánského dorostu a k roku 1936 je zpráva o divadelním snažení Místní osvětové komise. O mnoho více o divadle v Hošťálkově nebylo známo až do roku 2001, kdy tyto informace přinesl I. díl Místopisu českého amatérského divadla, který v Praze vydala ARTAMA.

jvk

Hošťálkovjan

dětské amatérské divadlo

Náš divadelní soubor v současnosti tvoří 19 dětských herců ve věku od 10 do 17 let. Vznikl nedávno, tedy v roce 2001, a to na popud zvláště dětí, které se s námi zúčastnily v roce 2000 XIII. sletu v Praze, kde se předvedly ve skladbě *Mladší žáci*. Měly zájem i nadále pokračovat v této mimoškolní aktivitě a my toho hned využili. Cvičení je však moc nebavilo, měly ho dost ve škole a chyběla jim motivace (slet). Tak jsme se rozhodli pro divadelní kroužek. Kolektivně jsme pro ně zpracovali podle známého námětu hru *Mrazík*, která měla na konci roku 2001 úspěšnou premiéru. Další hra s názvem *Mrazík aneb jak to bylo dál* volně rozvíjela další osudy hrdinů z předešlého dílu a měla premiéru následující rok 2002. Obě hry jsou posazeny do současné doby a vesnických poměrů.

Hra *Jak se zbavit Sněhurky* měla premiéru na sklonku minulého roku. Námět čerpá z klasické pohádky *Sněhurka a sedm trpaslíků*, je však upravená, pronikají tu prvky z dnešní moderní doby, prostě pohádka, jak ji jistě neznáte...

Dana Jančálková

V sobotu 2. dubna 2005 ve 14.00 v sokolovně v Boskovicích (3)
Divadelní soubor ŠTĚK
Tělocvičné jednoty SOKOL Štěpánov u Olomouce

František Ringo Čech

Dívčí válka

*Historická, trošičku lechtivá komedie tom, jak to mohlo,
ale nemuselo být*

Přemysl – kníže český	Josef Trébal
Panna Vlasta	Eva Smejkalová
Panna Šárka	Magda Tomanová
Kazi – Libušina sestra	Andrea Smejkalová
Bivoj	Pavel Uvížl
Lumír – božský pěvec	Tomáš Pabyška
Vladyka Ctirad	Martin Chabičovský
Okov – Rakev, vynálezce	Jaroslav Mik
Vladyka Vojen a Častava /dvojrole/.	Martin Hublar

Režie a scéna	Alois Uvížl
Zvuk	Jiří Stejskal a David Nečesaný
Osvětlovač	Pavel Škrabola
Kostýmy	Petra Čadová
Náповěda	Jana Chmelařová a Jaroslava Štěpánová

Premiéra 13. listopadu 2004

Dívčí válka

Hra začíná pohřbem kněžny Libuše. Panna Vlasta chce za každou cenu ulovit knížete Přemysla. Když už je po několikáté odmítnuta, vyhlásí mužům válku. Co myslíte? Uloví panna Vlasta knížete?

Divadelní soubor „Štěk“

- vznikl na podzim roku 1999 a 30. dubna 2000 byla premiéra první pohádky. Soubor navázal na tradice štěpánovských ochotnických souborů, které vyvíjely svou činnost s menšími přestávkami od roku 1864. O ochotnících T. J. SOKOL máme zmínky z roku 1921.

Dnešní soubor „Štěk“ založila sestra Jana Chmelařová, nynější starostka T. J. SOKOL Štěpánov po čtyřiaadvacetileté přestávce. Soubor čítá proměnlivě 15 – 20 členů, průměrný věk je 42 roků (od 19 do 75). Souboru vydatně pomáhají i ostatní členové SOKOLA v rolích kulisáků, zvukařů, techniků. V režii se střídali Jiří Čep, Jiří Kráčmar a Alois Uvízl. V současné době máme kvůli zdravotním důvodům režiséra jen jednoho, a to Aloise Uvízla. Soubor zatím stavěl na pohádkovém repertoáru, neboť nejvděčnější diváci jsou děti. Dosud nastudoval čtyři pohádky – *Princezna Žofinka a drak*, *Dynamit*, *Poněkud ztracená princezna*, *Vodník Mařenka*, *Ženich pro čertici*.

Snahou souboru je nastudovat nebo vyzkoušet i něco jiného. Problémem jsou jako u všech souborů finanční prostředky. Ty se snažíme získat pořádáním různých akcí, hlavně pak divadelního plesu.

Jana Chmelařová
vedoucí souboru

V sobotu 2. dubna 2005 v 17.00 v sokolovně v Boskovicích (4)

Divadelní odbor

Tělocvičné jednoty SOKOL **Litovel**

Jaroslav Foglar, Robert Bellan

Rychlé šípy

Na motivy kresleného seriálu

Mirek Dušín	Michal Schmalz
Jarka Metelka	Zdeněk Šmíd
Jindra Hojer	Pavel Soldán
Červenáček	Pavel Bureš sr.
Rychlonožka	Petr Linduška
Dlouhé Bidlo.	Tomáš Pospíšil
Bohouš	Romana Ambrožová
Výrostek 2	Romana Ambrožová
Štětináč	Tomáš Dědek
Výrostek 1	Tomáš Dědek
Černý jezdec 1	Tomáš Dědek
Černý jezdec 2	Tomáš Pospíšil
Černý jezdec 3	Petr Škobrtal
Zloděj	Petr Škobrtal
Maxmilián Dráp	Petr Škobrtal
Dívka Vlasta	Markéta Spáčilová
Dítě s míčem.	Markéta Spáčilová
Děvče skákající panáka	Markéta Spáčilová
Paní Mydlíková	Iva Kevešová
Zavadička	Iva Kevešová
Sousedka	Iva Kevešová
Jarda Murkač.	Iva Kevešová
Vinnetou	Iva Kevešová
Statkář	Mikro Spurník sr.

Domovník	Mirko Spurník sr.
Old Shatterhand	Mirko Spurník jr.
Komanč 1	Pavel Bureš jr.
Komanč 2	David Do Thanh Hung
Malý skaut	Anny Amanatidu

—

Výprava, kostýmy, rekvizity	Jana Burešová
Zvuk	Pavel Bureš jr.
Světlo a tma	Filip Baroň
Technická spolupráce, plakáty, program	Pavel Bureš sr.
	Zdeněk Šmíd
Režie	Pavel Soldán
.	Petr Linduška

Premiéra 18. února 2005 v Litovli na Sokolovně

—

Vážení přátelé dramatického umění,

předkládáme vám dnes ku shlédnutí dílo, které se nesmazatelně vryje do análů nejen moderního postšejkspírovského divadla, ale také do análů našeho ochotnického souboru. Dílo, které již dnes můžeme směle označit nálepkou KLASIKA, neboť je jen velmi málo lidí, kteří by nevěděli, o co vlastně jde. Snad jen nejmladší generace není zasažena tak nakažlivě, jako jsme byli my. Pamatujete? *Hoši od Bobří řeky, Chata v Jezerní kotlině, Přístav volá, Pod junáckou vlajkou, Záhada hlavolamu* a další a další. Hltali jsme tyto knihy doslova a do písmene a kazili si oči baterkami, když jsme je tajně četli do rána pod duchnou. A nejslavnější z nich – *Rychlé šípy* – jsme snad znali z paměti.

Hra autora Roberta Bellana je milou parodií na známý kreslený seriál Jaroslava Foglara. Na prknech divadla ožívají barvotiskové

postavičky a některé vybrané příběhy pěti nerozlučných kamarádů – Mirka Dušína, chlapce, který nikdy neřekl sprosté slovo, chlapce, kterého si brali na vzor ostatní hoši i děvčata pro jeho čestnost a smysl pro spravedlnost, Jarky Metelky – vždy rozumného hochy, který všechny ostatní usměřňuje do správných mezí, Jindry Hojera, velikého obdivovatele Mirka, jenž ve snaze vyrovnat se mu mnohdy nadělá více škody než užitku, dále pak již dřívějších kamarádů Červenáčka a Rychlonožky. Oba tito hoši jsou mladší než Dušín a Metelka, ale tím spíše náchylnější k tomu, aby do každého dobrodružství šli po hlavě – a to zvláště Červenáček, chlapec se svou oblíbenou čepičkou. Rychlonožka pak je ten, který rázem hodí veškeré příliš vážné věci do legračního tónu a tím umožňuje ostatním Šípákům očisťující katarzi.

Rychlé šípy je klub vzorných hochů, i když každý je člověkem a každý má své chybičky. Oproti tomu *Bratrstvo kočičí pracky* je sdružení tří darebů každým coulem. Jaroslav Foglar je milým způsobem zesměšnil. Dlouhé Bidlo je vyčouhlý klacek, který příliš rychle vyrostl ze svých šatů. Je sice někdy zákeřný a pomstychtivý, ale jinak roztomile naivní a vlastně hloupý. Štětínáč je záškolácký typ věčně špinavého a neupraveného rošťáka, který se zabývá jen svými zálibami v chovu odporných hlodavců, čarování a kutí piklů proti Rychlým šípům. Nejvíce záporným hrdinou je Bohouš se svou úlisností, zbabělostí, pochlebovačstvím a vůbec hňupovitostí všeho druhu.

Představení je vystavěno na znalostech většiny diváků komiksové předlohy. Je použito nejoblíbenějších rčení, která – jak je v našich krajích zvykem – již dávno zlidověla. Například Mirek padající přes poleno: „To je nečestné a nesportovní!“

Snažili jsme se, aby si divák jednotlivé postavy i děje plně vybavil. Kostýmy jsou vybrány tak, aby byl každý ihned identifikován a spousta hudebních doprovodných skladbiček a neméně světelných efektů by mělo přispět k tomu, aby hra byla záživná, svěží a veselá, prostě „barevná“, jako její kreslená předloha.

Rychlonožka

Petr Linduška, pomocný režisér

V sobotu 2. dubna 2005 ve 20.00 v sokolovně v Boskovicích (5)
Amatérský divadelní soubor
Tělocvičná jednota SOKOL Kyjovice ve Slezsku

Agatha Christie

Past na myši

Detektivní hra o dvou dějstvích

Překlad a úprava Luba a Rudolf Pellarovi

Mollie Ralstonová	Pavlaína Grygarová
Gilda Ralston	Štěpán Kučera
Kryštof Wren	Stanislav Havrlant
Paní Boylová	Pavla Lindovská
Major Melcalf	Vlastimil Martiník
Slečna Casewellová	Míša Chalupová
Pan Paravicini	Tomáš Kučera
Detektiv seržant Trotter . .	Štěpán Rendla

Hudba	Dana Holanová
Výtvarná spolupráce	Mirka Rychtářová
	Anna Fojtíková
Světla	Stanislav Grygar
	Vojta Zaydlar
Text sleduje	Jindra Vdovičíková
Režie	Marie Vaňková

Past na myši

Do nově zavedeného penzionu mladých manželů Ralstonových „U klášterní studny“ se sjíždějí hosté, kteří si zde objednali pobyt. Velká sněhová vánice však donutí k pobytu i ty, kteří se v blízkosti penzionu ocitli náhodou. Nebo to snad nebyla náhoda? V Londýně byla zavražděna žena a podle různých nalezených zápisků vede stopa do penzionu „U klášterní studny“. Co zjistí detektiv seržant Trotter, který vede vyšetřování? Tato velmi úspěšná detektivní hra vznikala asi v roce 1947, ale v konečné podobě a jako premiéra byla uvedena až v roce 1952 v Londýně. Hraje se tam dodnes a dosáhla 17-ti tisíc repríz. Byla přeložena do mnoha jazyků a hraje se po celém světě.

Amatérský divadelní soubor T. J. Sokol Kyjovice

- navazuje na tradice sokolských ochotnických divadel z první republiky. Po válce byla znovu obnovena činnost ochotníků a po menších i větších přestávkách se v Kyjovicích odehrálo mnoho divadelních představení i her se zpěvy. Během posledních pěti let jsme nastudovali hry *Malá mořská víla* od Dagmar Martinové, *Poněkud ztracená princezna* od Radoslava Lošťáka, *Naše drahé děti* od Nicoly Manzariho, *Oženit se je vždy riziko* od Saula O'Haryho a *Princezna a šašek* od Ludmily Vaňkové. Touto pohádkovou divadelní hrou jsme přispěli k programu u příležitosti 220 let zámku v Kyjovicích „Zámecké slavnosti“ v červnu 2003. Náš sokolský divadelní soubor pomáhá zajišťovat mnoho kulturních akcí, jako jsou sokolská odpoledne na místním areálu SOKOLA, která se konají téměř pravidelně každý rok. Náš soubor se také zúčastňuje každoroční slezské divadelní přehlídky Těškovické jaro. S hrou *Oženit se je vždy riziko* jsme hostovali v Ostravě-Hrabové a ve Smolkově u Háje ve Slezsku. Sokolská tradice divadla v Kyjovicích trvá od roku 1921, ale dnešní soubor je mladý a stále se obměňuje. Tvoří jej hlavně studenti, ale někteří bohužel po skončení studií odcházejí. Doufejme však, že se najdou jiní a divadlo v kyjovickém SOKOLE bude žít dál.

Marie Vaňková, vedoucí souboru

V neděli 3. dubna 2005 ve 14.00 v sokolovně v Boskovicích (6)
Divadelní spolek PODIVA
při Tělocvičné jednotě SOKOL **Podivín**

Zdeněk Hovorka

Pamfilo a spol.

Milostná komedie

Pamfilo	Jan Kadlec
Ermín, Pamfilův kumpán . .	Miroslav Ustohal ml.
Ruffolo, Pamfilův kumpán . .	Vladislav Malý
Jakub, Pamfilův kumpán . .	Václav Vaněk
Pucci, Pamfilův sluha . . .	Karel Hřebačka
Amálie, Pamfilova sestra . .	Hana Pospíšilová
Ardélie, Pamfilova sestra . .	Milena Malá
Lauretta, Pamfilova neterž . .	Karolína Hulejová
Jeanetta, služebná	Ivana Dohnalová
Beritola, Pamfilova hospodyně	

Scéna a kostýmy	Tomáš Janda
Text sleduje	Erna Ustohalová Iveta Šulcová
Režie	Miroslav Ustohal

Premiéra 4. září 2004 v Besedním domě v Podivíně

Proč Pamfilo...?

Tuto hru měl náš soubor připravenou již před několika lety. Pro onemocnění hlavního představitele jsme hru odložili na neurčito. V minulém roce jsme připravovali *Kočičí hru* a téměř před dokončením jedna členka souboru to vzdala s tím, že dnešní diváci mají raději jednodušší komedie a tak jsme oprášili milostnou komedii Zdeňka Hovorky *Pamfilo a spol.* Je to hra, která zesměšňuje a odsuzuje touhu po majetku, pokrytectví a morálku, která je v přímém rozporu s přirozeností člověka.

Ochotnické divadlo v Podivíně

První písemný záznam o divadle v Podivíně je z roku 1868. O tom, že Podivínští žili divadlem svědčí i to, že na stavbu Národního divadla v Praze přispěli symbolickou cihlou, kterou najdeme pod číslem 20 v základech ND. Z doby předchozí generace nám zbyly jen fotografie. Fotografie a dobové záznamy napovídají, že to museli být velmi dobří ochotníci. Svoji činnost ukončili nedobrovolně Čapkovou Matkou v roce 1969. V roce 1976 se dává dohromady parta mladých divadelních nadšenců, kteří každý rok připravují minimálně jednu premiéru. Nastudovali hry klasické i současné, zpěvohry, muzikály a celou řadu pohádek (*Irkutská historie, Milenci z kiosku, Tvrdohlavá žena, Strašidlo Bublifuk, Nebe na zemi, Líná strašidla, Romance ve třech, Namlouvání a ženění, Těžká Barbora, Romeo a Julie dnes nehrají, Děti noci, Jak se kradou princezny, Filosofská historie, Čert Makrela, Krysař, Bludička, Poněkud ztracená princezna, Sto dukátů za Juana, Generálka, Můj strýček kovboj, Krásnější než Galathea, O bojácném Floriánkovi, Louka pro dva, Čarodějnická pohádka, Orfanus, Mlynářská pohádka, Ženich pro čertici, Divotvorný hrnec, Pamfilo a spol.*). Zúčastňují se divadelních přehlídek a zahrají si i v okolních městech a vesnicích. Od roku 1990 hrají při T. J. SOKOL Podivín

Miroslav Ustohal, režisér

V neděli 3. dubna 2005 v 16.00 v sokolovně v Boskovicích (7)
Ochotnické divadlo
Tělocvičná jednota SOKOL **Staré Město u Uherského Hradiště**

Pavel Pavlík

Katerinka – Kača

Veselohra ze slováckého prostředí

Tetka Kača – hospodyně	Zdenka Říhová
Katerinka – její schovanka	Jitka Kovaříková
Cyrilek – její bratr.	Jaroslav Strnad
Pavel – mladý lesák	Ondra Jurkovský
Míla – jeho sestra	Pavla Hájková
Jura – Katerinčin strýc	Jiří Horsák
Běta – jeho žena	Květa Pavlíčková
Matej – Katerinčin strýc	Jaroslav Míšek
Mařa – jeho žena	Karla Novotná
Majdalena – starší dívka	Olga Antošová
Jano Kožekup	Alois Hrabal
Antonín – bubeník a pošťák	Petr Antoš
Vesnické děcka	

Výtvarné práce	Lucie Hrabcová
Výroba a stavba kulis	Jaromír Němeček a Jaroslav Paroubek
Hudbu nahrálo	Studio Fonoklub
Text sledují	Radka Hamplová a Radka Bičanová
Asistent režie.	Jiří Horsák
Režie	Marie Hrabcová

Divadlo ve Starém Městě

Divadelní soubor T. J. SOKOL existuje dodnes od svého založení v roce 1914, kdy byl ve Starém Městě založen SOKOL. I ve válečné době jsme v přísálí sokolovny hrávali alespoň pro sebe jednoaktovky, abychom si to válečné mládí trochu zpestřili.

Práce v souboru se dědí z generace na generaci. Já sama (*1926) jsem pokračovatelkou mého otce (*1896), věrného sokola, ochotníka, vlastence, odbojáře. Podle vzpomínek mého otce byly začátky SOKOLA a divadla plné nadšených bratrů a sester, kteří uměli hrát divadlo, uměli zpívat a nezalekli se ani operet, kterými se vždy divákům zavděčili. Veškerá tržba z divadel pomáhala k provozu SOKOLA, ale divadlo se podílelo, sice skromnou, ale přece nějakou částkou i na stavbě sokolovny, která měla v roce 1937 slavnostní otevření hrou Ladislava Stroupežnického *Naši furianti*. Bohužel za druhé světové války byl SOKOL zrušen a mnoho sokolů včetně ochotníků odvečeno do koncentračních táborů za odboj. Mezi nimi i můj otec.

Vraťme se však do současnosti: Po úmrtí jednoho z nejlepších režisérů, bratra Františka Klata, se kterým jsem už od dětství hrála divadlo a získala i jeho školu, ujala jsem se v roce 1981 režie a zaměřila jsem se zásadně na veselohry. První můj debut byla veselohra polského autora Alexandra Fredro *Dámy a husaři*. Dále následovalo mnoho dalších veselohr, mezi nimi i dvě operety *Na tý louce zelený* a *Perly panny Serafínky*. Všechny naše veselohry měly vždy velký divácký ohlas a je vidět, že se lidé chtějí smát.

Veselohra Jozefa Gregora Tajovského *Ženský zákon*, kterou jsme si upravili na poměry našeho moravského Slovácka včetně slováckého nářečí, měla takový úspěch, že naši věrní diváci i ze širokého okolí nás žádali znovu o nějakou veselohru ze slováckého prostředí. A tak jsme přišli za divákem s *Katerinkou – Kačou*. Je to takový naivní příběh mladých vesnických lidí, do kterých se zapletou i dospěláci a je stále se čemu smát. Těšíme se, že touto veselohrou rozesmějeme i diváky v Boskovicích, což bude naše jubilejní představené dvacáté.

Marie Hrabcová
režisérka

V pátek 22. dubna 2005 v 19.00 v sokolovně v Lázních Toušeni (8)
Divadelní soubor Klicpera
při Tělocvičné jednotě SOKOL **Chlumeck nad Cidlinou**

Jan Drda

Dalskabáty, hříšná ves

aneb Zapomenutý čert

Komedie

Marijána Plajznerová	Zdena Jeníčková
Trepífaxl, později Mates . . .	Karel Podolský
Ignác Loula, farář	Jaroslav Málek
Alois Piškytle, kostelník . . .	Jaroslav Hlídek
Majdaléna Pučálková, mlynářka	Lenka Müllerová
Ondřej Tyburec, kovář	Petr Pokorný
Dorotka, jeho žena	Eva Budská
	Lenka Myšková

Honza Mračno, kovářský pomocník	Ladislav Píř
Mančinka, farská děvenka . .	Radka Pokorná
Lupino, potulný komediant . .	Petr Zubr
Kníže Belzebub	Josef Vosáhlo
Marbulius, sekretář	Michal Soukup
JUDr. Solfernus, prokurátor . .	Vladimír Kazda
JUDr. Belfegor, guvernér . . .	Standa Houška

Režie	kolektiv
Scéna	Josef Vosáhlo a kolektiv
Líčení	Vladka Marešová
Světla	Jaroslav Midloch
Kostýmy zhotovila	Jana Tučková
Text sleduje	Josef Vosáhlo

Trocha chlumecké historie

Chlumec nad Cidlinou, rodiště dramatického spisovatele Václava Klimenta Klicpery, má velmi bohatou divadelní historii, neboť u její kolébky stál sám náš slavný rodák, budoucí patriarcha české veselohry, když jako student se svým bratrem Františkem hrávali o vakacích v Chlumci divadlo panstvu na zámku a prostému lidu v besední místnosti zvané *Ressourc*.

Jejich učenliví epigoni založili dokonce v roce 1861 *Spolek divadelních ochotníků*, který ve své činnosti setrval až do roku 1902, kdy došlo ke sloučení tří dosavadních samostatných spolků, Zpěváckého spolku *Klicpera*, *Dívčího zpěváckého spolku Cidlina* a *Spolku divadelních ochotníků*, ve spolek nový pod názvem *Pěvecko-ochotnická jednota Klicpera*.

Za svého trvání vychovala *Pěvecko-ochotnická jednota Klicpera* řadu vynikajících herců, předvedla nesčíslné množství zdařilých inscenací, takže se dostala až do kruhu vítězných souborů ÚMDOČ, dvakrát dokonce vystoupila na Jiráskovu Hronovu, podle jehož vzoru založila v roce 1937 podobný divadelní festival *Klicperův Chlumec*, který již oslavil své 57. narozeniny.

Po násilné reorganizaci ochotnictva v roce 1951 přešla jednota *Klicpera* do závodního klubu ROH závodu Mira n. p. jako jeho dramatický odbor a po několika letech, když bylo její jeviště v *Dělnickém domě* zbouráno a zasypáno a zbudováno zde městské kino *Panorama*, byla přijata Tělocvičnou jednotou SOKOL do sokolovny. Od té doby je jejím trvalým členem. Za zmínku stojí i to, že brzo po vstupu pod křídla SOKOLA dramatický odbor *Klicpera* zorganizoval v roce 1959 v rámci *Klicperova Chlumce* celostátní přehlídku dramatických souborů tělovýchovných jednot.

Antonín Lauterbach
nositel Zlatého odznaku J. K. Tyla

V sobotu 23. dubna 2005 v 10.00 v sokolovně v Lázních Toušeni (9)
Divadelní soubor při Tělocvičné jednotě SOKOL **Pyšely**

Ernest Bryll

Malované na skle

Vyprávění života lidového hrdiny

z polštiny přebásnil Jaromír Nohavica

jazyková úprava Renata Putzlacher-Buchtová

pro divadlo v Pyšelích hudbu aranžoval Jaroslav Pařízek

textová úprava pro divadlo v Pyšelích – Bohumil Gondík

V rolích zbojníků a četníků se střídavě představí

Jan Linhart	jako	Vypravěč
Petr Pilát	jako	Dovypravovač
Lukáš Pavlík	jako	Mluvčí
Tomáš Chmátal	jako	Janík
Libor Podroužek	jako	Mluvič
Vlastík Pařízek	jako	Četník a taky jako Policajt
Luděk Pařízek	jako	Polda
Jan Smítka	jako	Zbojník a Polda

V rolích děvčat a bab vůbec se představí

Andrea Červenková	jako	Dívka
Táňa Červenková	jako	Máti
Loreta Pařízková	jako	Kterákoliv
Hana Pařízková	jako	Jednaznich
Hana Juřenová	jako	Jagbysmet
Hana Seibertová	jako	Mladice
Lenka Součková	jako	Ještěmladší
Petra Křížová	jako	Stejněmladá
Iva Niklesová	jako	Zaláskovaná
a		
Martina Linhartová	jako	Smrt

V rolích muzikantů se představí

Milan Svoboda	Kytara
Tomáš Bartáček	Kontrabas a taky jako Ďábel
Františka Nešporová	Klarinet
Jana Svašková	Zobcová flétna
Radka Pařízková	Kytara a taky jako Anděl
	Kytara a Další kytara

V pomocných rolích účinkovali

Výtvarník scény a kostýmů	Marie Kolářová
Vymýšleč scény	Bohumil Gondík
Vyráběč scény	Milan Chalupa
Stavba scény	kolektiv a Martin Kolář
Švadlenky a barvičky	Eliška Gondíková a col.
Jana Soprová, Marie Kolářová a Květa Hostašová	
Zvukař	Mirek Linhart
Osvětlovač	Jan Štolba
Náповěď	Marie Fanfrlíková
Režisér	Bohumil Gondík

Toto představení

– mohlo vzniknout díky zřizovateli souboru T. J. SOKOL Pyšely, dále pak díky našemu příznivci, profesionálnímu zvukaři panu Petru Haplovi z Dlouhé Lomnice, který nám zapůjčil osvětlovací centrálu a pomohl nám vybudovat kvalitní zvukové zařízení, také pak díky panu Petru Berkovi z Mrače, který nám zapůjčil sedm divadelních reflektorů a především díky panu Martinu Zaradičkovi z Pyšel, za jehož peněžitý sponzorský dar jsme si mohli pořídit dva velmi kvalitní prostorové mikrofony. Vřelý dík. Stejně tak vřele děkujeme všem, kteří nám darovali textilní materiál, ze kterého pak paní Eliška Gondíková zdarma ušila kostýmy pro všechny účinkující. Zřizovatel T. J. SOKOL Pyšely tak nemusel vydat značnou finanční částku na oblečení všech herců a kapely.

Bohumil Gondík

Ochotnický soubor T. J. Sokol Pyšely

vznikl v únoru roku 2003 z iniciativy několika divadlu ochotných lidí, kteří, notabene, do té doby nezískali ani tu minimální zkušenost s chozením na Divadle. O to větší měli odvahu to zkusit a první hrou, kterou si dovolili nastudovat, byli Horníčkoví *Dva muži v šachu*. Tradice ochotnického divadla, která byla v Pyšelích přerušena někdy koncem padesátých let minulého století, se najednou ukázala být nezapomenuta a diváci od tohoto prvního počínu svých ochotníků se na každé jejich představení těší.

Druhou premiérou ještě téhož roku na Vánoce byly *Zpěvy sladké Francie*. Božíhodová premiéra se ukázala být natolik úspěšná svou atmosférou, že soubor byl vlastně vyzván, aby na příští Vánoce – tedy na ty, co právě minuly – nastudoval něco nového. A tak co slíbil, splnil. Na Štěpána 2004 spatřilo světlo světa svou premiérou hudební představení *Malované na skle*. Ale ještě před tím, v červnu měla premiéru hra amerického autora Franka D. Gilroye *Kdo zachrání kovboje?*

V současné době se soubor připravuje na založení nové tradice. Rád by v Pyšelích zavedl večery poezie a monodramat. V jarních měsících letošního roku se uskuteční první představení tohoto druhu a na podzim se soubor svým divákům představí v nové premiéře, jejíž titul ještě nebyl zveřejněn.

Alena Sládková

V sobotu 23. dubna 2005 ve 14.00 v sokolovně v Lázních Toušeni (10)
Divadelní soubor Tělocvičné jednoty SOKOL **Bozkov**

Sláva Grohmanová – Antonín Kincl

V tom našem kostelíčku

Lidová opereta o třech jednáních

Matěj Vykuk, starosta v Olšově .

Petruška, jeho dcera

Jan Hejda

Viktor Maren, malíř

Marjánka, hospodyně

Jája, oktavánka, farářova neteř .

Hejdová, její matka

Helena Bredovská,

majitelka panství

Kája, její synovec

Ing. Pavel Ratlíček, geometr .

Hromnička, kostelník

Úředník

Četník

Stanislav Hlava

Kateřina Kurfiřtová

Jaromír Ouhrabka

Aleš Václavík

Blanka Brabcová

Iveta Kurfiřtová

Dobroslava Prokopová

Zuzana Nesvadbová

Oldřich Prokop

Jiří Doubek

Vratislav Ouhrabka

Vladimír Kasan

Režie a scéna

Hudební nastudování a doprovod

Pomocná režie

Světla

Text sleduje

Vratislav Ouhrabka

Jiří Kurfiřt

Dobroslava Prokopová

Jan Ouhrabka

Stanislav Kasan

Premiéra 27. listopadu 2004

Tradice ochotnického divadla v Bozkově

- sahá do let 1750-55, kdy se tady hrály pašijové hry především v kostele, posléze v přírodě. Světské hry byly v té době zakázány, ale od roku 1834 se začaly objevovat hry pro dospělé v soukromí a v hostincích. V roce 1888 byl založen řádný spolek *Čtenářsko-ochotnická beseda Tyl*, který od roku 1891 hrál s novými dekoracemi a s oponou malovanou podle Hynaisova vzoru z Národního divadla. Po válečné přestávce ochotníci přešli roku 1919 pod *Dramatický odbor SOKOLA*. Ve dvacátých letech hráli každoročně až 15 her. Náročný repertoár vrcholil roku 1938 *Bílou nemocí* a *Matkou*. Hry byly obnoveny v roce 1945, ale vytrvaly pouze do násilného sjednocení tělovýchovy v roce 1951. S přestávkami hrála mládež a Osvětová beseda až do přestavby sokolovny v roce 1972, kdy bylo zrušeno jeviště. Podnětem k nové aktivitě se stal Rok českého divadla 1983.

Nyní studujeme na jevišti, obnoveném v roce 1995, každoročně jednu hru a pořádáme několik zájezdů. Poslední dobou uvádíme hry staršího vydání, především veselohry se zpěvy. Po celou dobu se hraje též s mládeží, naposledy to byla hra *Zkoušky čerta Belínka*. Nedílnou součástí jest i loutkové divadlo, které SOKOL provozuje od roku 1931. Nyní hrajeme jen v zimním období, kdy sehraje tři pohádky. Soubor se zúčastnil již dvou přehlídek sokolských souborů. Během 115 let trvání souboru v Bozkově bylo nastudováno 471 her.

Po čtyřech letech jsme opět nastudovali hru se zpěvy. Od autorky Slávy Grohmanové jsme již uvedli hry *Seděla pod Borovičkou* a *Hospůdka u Markytky*. Hra *V tom našem kostelíčku* byla na našem jevišti s velkým úspěchem hraná v roce 1937. Z tehdejšího obsazení žije dosud Marie Berková, která hrála *Jáju*. Doufáme, že jsme Vám touto hrou připravili dobrou pohodu.

Vratislav Ouhrabka
starosta T. J. SOKOL Bozkov

V sobotu 23. dubna 2005 v 17.00 v sokolovně v Lázních Toušeni (11)
Divadelní soubor při T. J. SOKOL **Lázně Toušň**

Mirko Stieber

Svatební noc

Komedie o jednom dějství

Vasil, skladník	Vojtěch Zíta / Ing. Dušan Müller
Hugo, prodavač	Jan Freudl / Ing. Dušan Müller
Lucie	Dana Liptáková / Jana Liptáková / Petra Syslová

Dušan Müller – Kateřina Žemličková – Míťa Denčev

Etudy

Pohybové studie

Autíčko	Ing. Dušan, Veronika a Filip Müllerovi
Bumerang	Filip Müller
Žačka	Veronika, Ing. Dušan a Filip Müllerovi

Šeherezáda – Piráti – Pod Libeňským mostem – Hula Hula

Hrají a tančí Dalibor Doubek, Jan Freudl, Jana Hadrboľcová, Věra Hlavatá, Luboš Jakub, Mirka Jelínková, Zlata Kopřivová, Lenka Kouřilová, Dana a Jana Liptákovy, Ing. Dušan, Filip a Veronika Müllerovi, Bohuslav Prokop ml., Olga Rudenková, Petra Syslová, Vojtěch Zíta, Jakub Žemlička a MUDr. Kateřina Žemličková
Zpívají Anna Vyoralová a Ing. Antonín Fišer

Choreografie	MUDr. Kateřina Žemličková a Lenka Kouřilová
Hudba	Míťa Denčev
Světla a zvuk	Vojtěch Shrbený
Scéna, kostýmy a masky	všichni
Režie	Mgr. Anna Müllerová

Divadelní ochotníci v Lázních Toušeni

První ochotnická představení se v Toušeni hrála v letech 1877-79 ve prospěch školní knihovny, stavby kaple a hřbitova. Brzy se hrálo i pro lázeňské pacienty.

Na prahu dvacátého století poskytli divadlu oporu Dobrovolní hasiči a po první světové válce dokonce vystupovaly dva soubory současně. S místními herci spolupracovali významní profesionální divadelníci své doby Karel Želenský, Richard Branalda a Valentin Šindler. Na toušeňská ochotnická provedení svých her se přišel podívat i Karel Čapek. Souběžně se rozvíjela tradice loutkového divadla. Nejtrvalejší záštitu poskytl ochotníkům SOKOL, zejména v době první republiky. Nejzasloužilejšími osobnostmi byli režiséři Václav Kouba a Josef Beran a herečky Jaroslava Choděrová a Růžena Klimentová. Politický tlak však divadlo počátkem šedesátých let doslova udusil.

Trvalo pak celá dvě desetiletí, než mohla do osvobodivého ovzduší, budovaného pozdějším starostou Františkem Bílým, zaznít oživující výzva Adolfa Branalda k obnově ochotnických her. Mnohaletou přestávku pomohli ukončit v roce 1987 nejobětavější z herců Milada Klimentová a Václav Shrbený, poctěný Zlatým odznakem J. K. Tyla. Za jejich vedení vystoupil soubor mladých herců již v prosinci 1989 v Divadle Jiřího Wolкера v Praze, po návratu k SOKOLU začali spolupracovat s jevištním výtvarníkem Josefem Jelínkem a v létě 1992 je poctila spoluúčinkováním při literárním večeru proslulá hvězda světových scén i filmu Jarmila Novotná. Roku 1994 věnoval souboru pohádku *Čertovo kvítko* filmový scénárista a spisovatel Milan Pavlík a s podzimem 2004 dovršili toušeňští třicet představení hry *Dubová zátka*, věnované jim dramatikem Václavem Dragounem. Za režijního vedení Mgr. Anny Müllerové se soubor od roku 2002 zaměřuje také na pohybové divadlo, s nímž se zúčastnil divadelních přehlídek v Kolíně, v Hradci Králové a v Praze. Od roku 2000 byl soubor již čtyřikrát pověřen uspořádáním Národní přehlídky sokolských divadel.

RNDr. Jan Králík, CSc.,
vedoucí souboru

V sobotu 23. dubna 2005 ve 20.00 v sokolovně v Lázních Toušeni (12)
Divadlo TYRŠ při Tělocvičné jednotě SOKOL **Lány**

Karel Pleiner

Babinec

Není nad setkání starých dobrých kamarádek

Jitka	Jitka Wünschová
Jana	Jana Nováková
Eva	Eva Havelková
Lucie	Lucie Palkovičová
Máša	Máša Dondová
Režie	Roman Havelka Karel Pleiner
Scéna	TYRŠ

Karel Pleiner

Enrtajneři

Vždyť nás lidi potřebujou. Co by si bez nás počali...

Mistr Krásnohorský	Roman Havelka
Petr Rovný	Ondřej Škorpil
Jana	Lucie Palkovičová
Režie	Roman Havelka
Scéna	Roman Havelka
Hudba	Míra Píša
Texty písní	Karel Pleiner

Další údaje: www.tyrs.cz

Divadlo TYRŠ při T. J. SOKOL Lány

Divadlo bylo založeno na podzim roku 2001, první premiéra *Šedá eminence* z *Elsinoru* proběhla 30. 12. 2001.

Od počátku soubor funguje pod odborným vedením Romana Havelky, který také režíroval všechny tituly. Divadlo TYRŠ nespatřuje smysl své činnosti v získávání poct na přehlídkách, nýbrž v sále zaplněném spokojenými diváky. To se divadlu celkem daří, za necelé čtyři roky odehráli lánští divadelníci 57 představení s účastí 6718 diváků, tj. průměrně 118 diváků na jedno představení k 17. 2. 2005, kdy toto pší, protože do přehlídky máme nasmlouvaných dalších šest představení.

Ačkoli soubor klade důraz na diváckou úspěšnost, neznamená to, že by rezignoval na snahu dělat kvalitní divadlo. Všichni členové se průběžně snaží zlepšovat své herecké kvality a díky odbornému vedení Romana Havelky se to daří.

Od konce roku 2001, kdy divadlo začalo pracovat, má za sebou tyto premiéry:

Václav Dostál: *Šedá eminence z Elsinoru aneb Hamlet trochu jinak*, režie Roman Havelka, premiéra 30. 12. 2001, vítězství na POPAD 2003, účast na FEMAD 2003

Jan Werich – Martin Ondruch: *Královna Koloběžka aneb O chytré Zdeničce*, režie Roman Havelka, premiéra 21. 7. 2002, velmi úspěšná pohádka, která má za sebou spoustu repríz

Karel Pleiner: *Strašidelný les aneb Kterak byla zmařena poslední česká křížová výprava*, režie Roman Havelka, premiéra 30. 6. 2003, komedie z Čech v XVI. století se zpěvy a tanci

Karel Pleiner: *Babinec*, režie Karel Pleiner a Roman Havelka + *Entrtajneři*, režie Roman Havelka, premiéra 30. 12. 2003, dvě aktovky ze žhavé současnosti

Jiří Voskovec – Jan Werich – Jaroslav Ježek: *Nebe na zemi*, režie Roman Havelka, předpremiéra 30. 12. 2004, slavnostní premiéra 5. 2. 2005, zatím poslední představení

Kromě zmíněné činnosti divadelní jsme se pustili do rekonstrukce jeviště lánské sokolovny, která se pomalu chýlí ke konci. Prozatím jsme do ní investovali asi 90 000 Kč, z nichž 35 000 Kč poskytl OÚ Lány, 3000 Kč sponzor a zbytek (tj. cca 52 000 Kč) soubor z peněz, které jsme vydělali hraním. Jevišťe bude mít po skončení rekonstrukce velmi slušné parametry a vybavení.

Karel Pleiner

V neděli 24. dubna 2005 v 10.00 v sokolovně v Lázních Toušeni (13)
Ochotnický divadelní soubor „Merenda“
při Tělocvičné jednotě SOKOL **Nový Knín**

František Ferdinand Šamberk

Jedenácté přikázání

Veselohra o třech dějstvích

Florián Králíček, statkář	Jiří Brunclík
Veronika, jeho manželka	Jana Kuklová
Julie, jejich dcera	Marie Kápičková
Jiří Výborský, soukromník	František Holan
Ema, rozená Králíčková, jeho žena	Monika Stránská
Emanuel Střela, úředník	Zdeněk Batulka
Jičínský, major ve výslužbě	Jiří Beran
Beránek, profesor	Tomáš Stočes
Vojtěch, sluha Jičínského	Jiří Dráždanský
Bartoloměj Pecka, velitel ostrostřelců	Tomáš Havlíček
Františka, služka u Výborského	Dagmar Čechová
Ferdík, kupecký mládenec	Jan Havlíček
Pepík, pekařský učeďník	Petr Chmelík
Režie	Renata Batulková
Scéna a kostýmy	kolktiv souboru
Masky	Ilona Nováková
Inspiciient	Věra Soběslavská
Text sledují	Romana Černá
	Petra Švancarová

Děj se odehrává v 80. letech předminulého století

Ochotnický divadelní soubor „Merenda“

- začal vznikat v roce 2000 a poprvé se představil v našem městečku uvedením veselohry se zpěvy *V tichém domě na Čertovce* od Josefa Kubíka. V dalším roce jsme nastudovali veselohru Josefa Štolby *Na letním bytě*. S tímto představením jsme přijeli poprvé na Národní přehlídku sokolských divadel – Lázně Toušeň 2003. Následovalo představení *Poslední muž* od Františka Xavera Šaldy a v loňském roce další česká veselohra *Jedenácté přikázání*, s kterou jsme přijeli na letošní přehlídku.

Od vzniku souboru jsme sehráli 23 představení, která shlédlo 2 490 diváků. Zaměřujeme se na staré klasické veselohry hrané v tradičních kulisách, na své scéně budujeme tradiční nápovědní budku uprostřed – chceme se co nejvíce přiblížit klasickému pojetí ochotnického divadla, které známe z bohaté ochotnické činnosti našich předků.

V našem městečku, které má bohatou ochotnickou tradici, ale bohužel s čtyřicetiletou přestávkou, jsme nuceni si budovat nové zázemí pro svoji činnost, jako jsou úpravy miniaturní herecké šatny, provedli jsme úpravy jeviště včetně pořízení nové opony. Před námi stojí vyřešení kulisárny, nebo alespoň skladu kulis, uskladnění kostýmů. Za velké finanční podpory České obce sokolské, Městského úřadu a Pražských plynáren máme nové divadelní reflektory spolu s dvanáctikanálovým stahovadlem, novou kompletní audiotechniku a za tuto podporu naší činnosti touto cestou moc děkujeme.

Děkujeme pořadatelům za pozvání a věříme, že snad svým vystoupením přispějeme k zdárnému průběhu letošní Národní přehlídky sokolských divadel.

Jedenácté přikázání – Muž nikdy nezapře ženy své. Co přinese setkání čtyř starých mládenců, kteří se znají od studií, ze společného podnájmu, a jak se vypořádají se sázkou, že se z nich nikdo neožení? Co přinese jejich setkání u Výborského, který je již ženatý a ještě ho navštíví rodiče se sestrou? Na vše vám dá odpověď naše představení.

Jiří Beran
vedoucí souboru

V neděli 24. dubna 2005 ve 14.30 v sokolovně v Lázních Toušeni (14)
Ochoťnický soubor
při Tělocvičné jednotě SOKOL Kunvald

Johann Nestroy

Zlý duch Lumpacivagabundus

Komedie o třech neskutečných ludrácích

v podání hodně amatérského (vpravdě ludráckého) spolku

Kliha	Jan Kalous ml.
Flok.	Jiří Kavka
Nitka	Jiří Keprta
Třetí kumpán	Petr Mühl
První kumpán	Jan Kalous st.
Druhý kumpán(ka)	Blanka Ulrychová
První dívka	Lenka Rollerová
Druhá dívka	Veronika Teplá
Sluha a často součást davu	Jaroslav Křivánek
Muzika vulgo Ferda	Jan Machaček
Zpěvák a často součást davu	Roman Hodek
Neviditelné víly našeptávačky	Miloslava Kalousková a Jana Morávková

Jevištní technik	Miroslav Křen
Světla, Zvuk a Oponohybatel	Libor Křivánek
Světla	Josef Šejnoha
Garde Robiérka	Alena Kalousová
Secvičné ludrácky vedl	Roman Hodek
Zvláštní poděkování	Honzovi Jedličkovi

O čem to vlastně je

Tři potulní tovaryši se náhodně setkají a mají společný sen, jenž zcela změní jejich život. Anebo... banda kočovných komediantů sehraje nepěknou komedii s nic netušícími potulnými tovaryši. Anebo... božská společnost potloukající se po světě v přestrojení za komedianty si pro svou kratochvíli zahrává s nebohými pozemšťany. Anebo... To již necháme na Vás, vážení diváci.

Roman Hodek

V Kunvaldě

- dle všeho začalo se hrát kolem roku 1870. Paní Dolečková pamatuje se, že se hrály: *Mlynář a jeho dítě*, *Otče náš*, *Kříž u potoka*, *Kabát dolů*, *Lhář a jeho rod* - do let 1880. Ochotníci nebyli zorganizováni ve spolek úředně povolený, aniž to bylo sdružení, ku kterému by se jednotlivci přihlašovali. V roce 1927 na schůzi ochotníci jednomyslně odhlasovali, že jeviště a všechen majetek div. ochotníků má se předati jednotě Sokol v Kunvaldě. Do války hrávalo se čtyřikrát neb pětkrát v roce.

Adolf Simon

*Kunvaldská kronika, kniha č. II
(zkráceno Romanem Hodkem)*

Od roku 1921 do roku 1930 bylo uvedeno v městyse Kunvaldě 84 divadelních představení. Hrálo se často. Byly to hry, dramata, veselohry, ale i zpěvohry. Je nutno uvést, že tehdy byla obec početná, přes dva tisíce obyvatel (srovnej Rychnov nad Kněžnou v té době asi 3000 obyvatel). Od roku 1930 do roku 1938 bylo sehráno v naší sokolovně, ale i v jiných obcích, pohostinsky 69 divadelních představení včetně každoročních Silvestrů. Od roku 1940 do roku 1945 bylo sehráno 45 divadelních her. V letech 1946 až 1949 bylo celkem uskutečněno 21 divadelních představení. V roce 1950 je jen

poznámka pisatele: Divadlo spí. V roce 1951 bylo uvedeno sedm divadelních představení. V roce 1952 se nehrálo vůbec.

Valerie Trejtnarová
Kunvaldský poledník č. 50
(zkráceno Romanem Hodkem)

—

V padesátých až osmdesátých letech soubor vystupuje pod názvem Divadelní soubor při JZD a Kulturní klub JZD. Od počátku šedesátých do počátku osmdesátých let se kromě divadelních představení nacvičovaly i estrády. 1960 - *Příliš Štědrý večer*, 1961 - *Host* (Ludvík Aškenázy), 1963 - *Gangsteři z Walence*, 1964 a násl. - *Čekanky*, *Švanda dudák*, *Podskalák*, *První valčík*, *Morová rokle*, *Mé štěstí má zlaté vlasy*, *Rumcajs*, *Červený mlýn*, *Nejlíp je u nás*, *Sládci*, *Charleyva teta*, *Třetí přání*, *Hadrián z Římsů*, *Noc na Karlštejně*, *Dalskabáty*, *Na letním bytě*, *Ulička odvahy* (Jiří Mahen), *Bláznivé nedělní odpoledne*, *Zakázané ovoce*, *Past*, *Palackého třída 27*, *Co je ti, Hermínko?*, 1976 - *Ulička strachu*, 1977 - *Křišťálová noc* (František Hrubín), 1980 - *Sládci*. Po obnovení činnosti ČOS se ochotnický soubor vrátil pod místní T. J. SOKOL. 1991 - *Past* (Thomas Mann), 1992 - *Ruka na rameni* (Nicola Manzari), 1995 - *Touha pod jilmy* (Eugene O' Neill), 1997 - *Lakomec* (Jean-Baptiste Molière), 1998 - *Strašidlo cantervillské*, 1999 - *Na letním bytě* (Josef Štolba), 2000 - *Jak se jeden čert poněkud zapomněl*, 2002 - *Lásky sen*, 2003 - *Jakub a jeho pán* (Milan Kundera), 2004 - *Nevěsta na marách a Kriminál za svobodu* (Emil Artur Longen).

V místní škole nacvičovaly až do poloviny devadesátých let dětská představení školní soubory.

Milena Suchodolová
(zkráceno Romanem Hodkem)

Nositelé ZLATÉHO ODZNAKU Josefa Kajetána Tyla za Českou obec sokolskou

2002 – Václav Shrbený

herec a režisér divadelních souborů v Lázních Toušeni a Čelákovicích
* 22. 9. 1924 v Praze, občanským povoláním slévačský mistr, jako výjimečný divadelní talent vystupoval od svých dvaceti let v desítkách rolí v ochotnickém souboru T. J. SOKOL v Toušeni, zejména v režii Josefa Berana. Od sedmdesátých let pravidelně hostoval v Divadelním souboru Tyl v Čelákovicích, při zájezdech vystoupil také na Jiráskově Hronově a v Německu, a účinkoval v desítkách literárních večerů. Spolu s Miladou Klimentovou a mladými herci se od roku 1987 jako hlavní režisér zasloužil o obnovení Divadelního souboru v Toušeni. V původních premiérách uvedl na scénu hry Václava Dragouna *Toušeňská růže* 1990 a 1998, *Rudolfinské nokturno* 1993 a 1997, *Voda pro mé růže* 1995 a Milana Pavlíka *Čertovo kvítko* 1994. Ve všech vlastních inscenacích také sám hrál. Vynikl v roli *Trepifajxla* v *Dalskabátech hříšné vsi* (poprvé 1960 a ve vlastní režii 1992) a zaujal v nezávisle osobitěm, lidském pojetí role *Rudolfa II.* v *Rudolfinském nokturnu* (ve dvou nastudováních). Se svými inscenacemi pronikl mj. do Kralup nad Vltavou, Mělníka a Prahy. Obětavou péčí o mladé herce a o technický provoz sokolského divadla se stal uznávaným vzorem, daleko přesahujícím význam regionu. Roku 1999 byl vyznamenán Čestným uznáním Amatérské divadelní asociace a roku 2002 ZLATÝM ODZNAKEM J. K. TYLA.

jvk

2003 – Alžběta Pavlína Holubcová

herečka, režisérka a obnovitelka souboru v Poniklé

* 19. 11. 1950, v době téměř jistého zániku ochotnického divadla v Poniklé, kde se hrálo od druhé poloviny 19. století až do roku 1968, přišla s odvážnou myšlenkou divadlo obnovit. Roku 1997 se zasloužila o znovuvzkříšení ochotnického souboru, vybrala první hru, svolala první zkoušku a svou nezlomnou energií přivedla obnovený spolek až k první premiéře. O úspěchu jejího počínání svědčí skutečnost, že spolek pracuje již desátou sezonu. Alžběta Pavlína Holubcová pro připravované hry obstarává kostýmy, rekvizity a kulisy, sjednává hostování v okolních obcích, zajišťuje a organizuje dopravu, vyhledává

sponzory. Je doslova motorem divadelního spolku. V roce 2002, když byla spolku vypovězena smlouva o pronájmu prostor pro uskladnění kulís a rekvizit, hledala náhradní řešení. Dlouho marně. Až přišla s návrhem vybudovat vlastní prostory. Po zvážení všech pro a proti se celý soubor pustil do stavby zděného přístřešku svépomocí. A opět to byla ona, kdo sháněl stavební materiál, finanční podporu, připravoval občerstvení stavebníkům a kdo přidal ruku k dílu. Mimo tyto činnosti je zároveň aktivní herečkou jako *Kateřina* ve hře *Už je zase v Čechách jako bejvávalo*, *Teta* v *Nevěstě na marách*, *Chůva* v *Šašku královském*, *Běta* ve *Volbě Petersově*, *Rita* v *Chudáku strejčkovi Jáchymovi*, *Marie-Helène* ve *Vražedném dědictví*. Roku 2003 byla vyznamenána ZLATÝM ODZNAKEM J. K. TYLA.

Jaroslav Urřík

2004 – **Emil Havlík**

loutkoherec a pedagog loutkového divadla

* 6. 5. 1927 v Praze–Smíchově v rodině právníka, od osmi let člen SOKOLA, kde se ihned zapojil do loutkového divadla. Jako student se účastnil Pražského povstání a roku 1946 maturoval na smíchovském reálném gymnasiu. Vysokoškolská studia zahájil na filosofické fakultě a pokračoval na fakultě pedagogické. Po vynuceném přerušení studií byl nucen sloužit u PTP, ale i zde se věnoval v rámci možností alespoň maňáskovému divadlu. Roku 1952 získal místo v Ústředním loutkovém divadle v Praze a brzy byl vyzván, aby zároveň externě vyučoval na DAMU herectví s loutkou a stínohře. Později se na DAMU stal řádným pedagogem. Až do roku 1969 byl členem Svazu českých divadelních umělců. Za čtyři desetiletí loutkoherecké práce sehrál 168 rolí v 80 inscenacích na scénách pražských divadel Loutka a Sluníčko a při zájezdech také na četných místech doma i v zahraničí. Celkem hrál v 7 959 představeních s loutkami hůlkovými, prstovými, závěsnými na drátě i na nitích, přilbovými, tyčovými, se stínohrou čínskou i francouzskou, s černým divadlem, divadlem masek i jako živý herec. Přeložil a účastnil se překladu několika her. Při zájezdech poskytoval praktická školení také v srbocharvátštině a italštině. Za tři desetiletí výuky na DAMU školil na tři sta posluchačů. Do důchodu odešel v roce 1989. Vzápětí obnovil loutkářskou činnost na půdě smíchovského SOKOLA, kde založil nové loutkové divadlo Nazdárek, ve kterém začal působit jako autor, dramaturg, režisér, loutkoherec, konstruktér a výrobce, propagátor, kronikář a školitel. V letech 1994–

2004 pracoval ve prospěch loutkového divadla na úrovni ústředí České obce sokolské a až do roku 2002 zastupoval Českou obec sokolskou ve Spolku amatérských loutkářů SAL. V roce 1995 byl odměněn Zlatým odznakem SČDO, 1996 Čestným uznáním Rady SAL a 2002 bronzovou medaili České obce sokolské a roku 2004 ZLATÝM ODZNAKEM J. K. TYLA.

jvk

—

2005 – **Vratislav Ouhrabka**

herec, loutkoherec a režisér divadelního souboru v Bozkově

* 22. 1. 1931 v Bozkově, občanským povoláním cukrář, od dětství hrál díky otci, vzdělavateli T. J. SOKOL, loutkové divadlo. Po osvobození hrál v obnoveném sokolském divadle v ochotnickém souboru, mimo jiné Víta v *Kutnohorských havířích*, a již roku 1950 poprvé režíroval. Divadlu se věnoval i během vojenské služby. Když nemohl v divadelní činnosti pokračovat v rámci sjednocené tělovýchovy, přispěl k ustavení Divadelního odboru Osvětové besedy „SOKOL“, kde převzal vedoucí úlohu. Podílel se na úpravách bozkovského jeviště a zákulisí a nastudoval řadu postav ve vlastních režiiích her: Radúze v *Radúzovi a Mahuleně*, Millera v *Úkladech a lásce*, Soudce Kuo v *Patnácti šňůrách penízků*, Dandu v *Chudáku manželovi*, Bartola v *Lazebníku sevillském*. K další divadelní práci se vzdělával v kursu režie u O. Daňka a O. Batěka, a v kursu scénografie u J. A. Šálka. Samostatně režíroval mimo jiné *Ostrov Afrodity*, *Lucernu*, *Paličovu dceru* atd. Zároveň se začal věnovat divadelnímu archivu. Významně se zasloužil o vytrvání místní divadelní tradice i v nejobtížnějších letech. Soustavně pracoval s mládeží, v níž vychovával další divadelní generaci. Do současnosti se věnuje i loutkovému divadlu. Od roku 1977 stál v čele T. J. SOKOL, po obnově v rámci Č. O. S. jako starosta T. J. SOKOL Bozkov. Roku 2005 byl vyznamenán ZLATÝM ODZNAKEM J. K. TYLA.

jvk

—

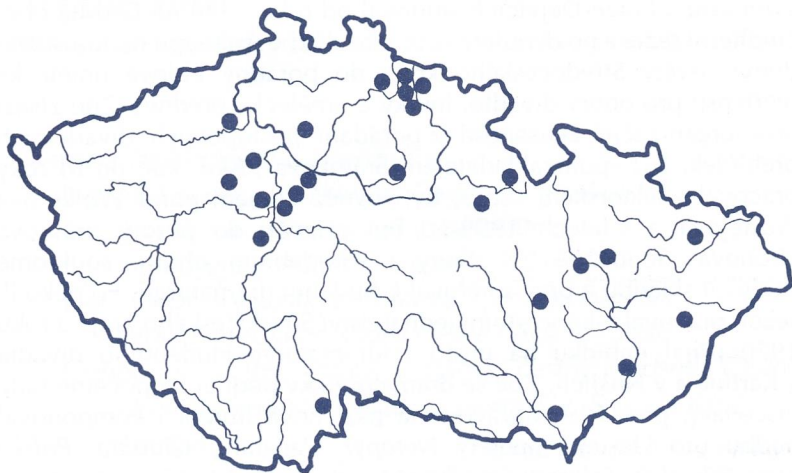
2005 – **Lubomír Šterc**

dramatik, hudební skladatel, herec amatérských i profesionálních divadel

* 29. 12. 1929 v Brně v rodině člena náčelnictva České obce sokolské; od dvou let žil s rodiči v Praze, v šesti letech se stal členem T. J. SOKOL Dejvice. Po maturitě na Státním francouzském reálném

gymnasiu v Praze-Dejvicích studoval od roku 1948 na DAMU obor činoherní režie a po dvouleté vojenské službě nastoupil do Krajského domu osvěty Středočeského kraje do poradny Lidové umělecké tvořivosti pro obory divadlo, loutky a umělecký přednes. Zde získal také organizační zkušenosti z pořádání postupových divadelních přehlídek. Byl spoluzakladatelem Šrámkova Přísku, kde po tři roky pracoval v lektorském sboru, byl rovněž členem porot Wolkerova Prostějova a v letech 1959-60 byl přizván do poroty Jiráskova Hronova. Souběžně byl činný i v hudebním oboru, soukromě studoval skladbu a brzy směřoval k hudební dramaturgii. Po několika sezonách pracoval v koncertním jednatelství Středočeského kraje a roku 1970 přijal nabídku na místo šéfdramaturga Hudebního divadla v Karlíně a v Nuslích. Zde se dramaturgicky podílel na početné řadě inscenací, překládal, upravoval a psal nová libreta i komponoval hudbu pro klasické operety *Netopýr*, *Paganini*, *Giuditta*, *Polská krev*, *Bílý akát*, *Tajemství modré růže* ad. Zasloužil se i o dramaturgii divadla Semafor a psal hry a pohádky i pro amatérské soubory. Pro Svaz českých divadelních umělců se podílel na organizaci přehlídek a odborných konferencí pro žánr muzikálu a operety. Společně s Bohumilem Hrabalem byl v roce 1987 vyznamenán Čestným uznáním za rozvoj kultury v Praze. Roku 1991 sice odešel do důchodu, ale zároveň přenesl svou působnost do rozhlasu, do komise pro udílení Cen Thálie, do Amatérské divadelní asociace a do kulturní komise České obce sokolské. Do oblasti jeho péče spadají sokolská divadla i sokolské pěvecké sbory. Na sokolské půdě působí jako lektor i jako člen porot celostátních přehlídek. Pracuje rovněž ve správní radě Nadace Život umělce. Roku 2005 byl vyznamenán ZLATÝM ODZNAKEM J. K. TYLA.

jvk

Přehlídky sokolských ochotnických divadel 2000 – 2005

I. Národní přehlídka sokolských ochotnických divadel

5. – 7. května 2000 ve *Výchově nad Jizerou*, *Dolních Štěpanicích*,
Poniklé a *Studenci*

Benecko (Jitřní paní), **Bozkov** (Kam čert nemůže, nastrčí babu), **Poniklá**
(Volba Petersova), **Výchová nad Jizerou** (Jak se čerti ženili)

27. – 28. května 2000 v *Lázních Toušeni*

Jinonice (O veselém hrobaři / Dětské etudy / Ofélie) **Lázně Toušeň**
(Vodník Mařenka)

II. Národní přehlídka sokolských ochotnických divadel

28. – 29. dubna 2001 v *Lázních Toušeni*

Benecko-Jilemnice (Manon Lescaut), **Jinonice** (My versus já), **Lázně**
Toušeň (Jak se Mette chtěla stát královnou / O mlynáři Jankovi a
Cecilce ze zámku), **Poniklá** (Jak vyloupit banku), **Suchdol nad Lužnicí**
(Příhody havíře Vonáška aneb Když přišla kosa na kámen), **Uhřetěves**
(Večer tříkrálový)

Přehlídka sokolských ochotnických divadel na Moravě

24. – 16. května 2002 v Litovli

Litovel (Lucerna / Inzerát / Škola základ života), **Štěpánov u Olomouce** (Poněkud ztracená princezna), **Zábřeh na Moravě** (Noc na Karlštejně)

III. Národní přehlídka sokolských ochotnických divadel

25. – 27. dubna, 17. a 24. května 2003 v Lázních Toušeni

Bozkov (A v tom zámku byla panna...), **Choceň** (Král 3.333), **Jilemnice - Benecko** (Poklad?! aneb Být jiný se neodpouští), **Lány** (Šedá eminence z Elsinoru aneb Hamlet trochu jinak), **Lázně Toušeň** (Dubová zátka), **Libochovice** (Manžel na inzerát), **Litovel** (Limonádový Joe), **Mšeno** (Ze života hmyzu), **Nový Knín** (Na letním bytě), **Poniklá** (Vražedné dědictví), **Suchdol nad Lužnicí** (Kytice pro panenku), **Štěpánov u Olomouce** (Ženich pro čertici), **Uhřetěves** (Víkend), **Zvoleněves** (Království pro draka)

IV. Národní přehlídka sokolských ochotnických divadel

1. – 3. dubna 2005 v Boskovicích

Boskovice (Slavík k večeři), **Hoštálková** (Jak se zbavit Sněhurky), **Kyjovice ve Slezsku** (Past na myši), **Litovel** (Rychlé šípy), **Podivín** (Pamfilo a spol.), **Staré Město u Uherského Hradiště** (Katerinka - Kača), **Štěpánov u Olomouce** (Dívčí válka)

22. – 24. dubna 2005 v Lázních Toušeni

Bozkov (V tom našem kostelíčku), **Chlumec nad Cidlinou** (Dalskabáty, hříšná ves), **Kunvald** (Zlý duch Lumpacivagabundus), **Lány** (Babinec / Entrtajneři), **Lázně Toušeň** (Svatební noc / Etudy), **Nový Knín** (Jedenácté přikázání), **Pyšely** (Malované na skle)

IV. NÁRODNÍ PŘEHLÍDKA SOKOLSKÝCH OCHOTNICKÝCH DIVADEL 2005 BOSKOVICE – LÁZNĚ TOUŠEŇ

K tisku připravil RNDr. Jan Králík, CSc.

Spolupracoval Ing. Karel Malach

Obálka a ilustrace Josef Jelínek

Vydala Česká obec sokolská v roce 2005

za přispění Ministerstva kultury České republiky

Vytiskla Nová tiskárna Pelhřimov, spol. s r. o.

Náklad 1000 kusů

